

10 Binnenland

Buurtregisseur te druk voor de buurt

Door onze correspondent

AMSTERDAM. Buurtregisseurs hebben veel te weinig tijd voor de bewoners van hun buurt. Dat komt doordat er continu een beroep op hen wordt gedaan door de politie, de gemeente en andere instanties. Dat blijkt uit onderzoek waarop sociologe Barbara van Caem van de Vrije Universiteit in Amsterdam vandaag promoveert.

Van Caem onderzocht in veertien multiculturele buurten in Amsterdam de effectiviteit van buurtregisseurs. Die zijn sinds 2000 verantwoordelijk voor de veiligheid en leefbaarheid in de buurten. Amsterdam heeft de wijkagenten vervangen door

tweehonderd buurtregisseurs, met een hogere opleiding en hogere rang.

Sociologe Van Caem interviewde buurtregisseurs, buurtbewoners en andere betrokkenen om te achterhalen of het doel – de politie dichterbij de burgers brengen – wordt bereikt. Volgens Van Caem lukt dat maar ten dele. „Burgers weten de buurtregisseur vaak goed te vinden. Hun problemen en vragen kunnen ze bij hem of haar kwijt. Maar omgekeerd komt de buurtregisseur er niet aan toe al die problemen op te lossen en alle vragen te beantwoorden.” Daardoor zijn burgers steeds minder geneigd om hun problemen te melden of mee

te werken aan oplossingen.

Te vaak wordt de buurtregisseur ingeschakeld door de politie, de gemeente en instanties als de GGD en woningcorporaties, zegt Van Caem. De buurtregisseur is daarom vaak een doorgeefluik van informatie over bewoners of aan bewoners. Dat kost veel tijd, wat ten koste gaat van het werkelijke contact tussen buurtregisseurs en bewoners.

Buurtregisseurs staan er vaak alleen voor, ontdekte Van Caem. „De buurtregisseur kan niet alle problemen in zijn eentje oplossen. Hulp van de rest van de politieorganisatie is noodzakelijk, maar die heeft vaak andere prioriteiten. Daarnaast heb-

ben leidinggevend bij de politie weinig aandacht voor het betrekken van burgers bij oplossingen.”

De buurtregisseur gaat zo ten onder aan zijn eigen succes, zegt Van Caem. „Laagdrempligheid van de politie is goed. Maar het takenpakket van de buurtregisseur is te groot geworden.” De sociologe vindt daarom dat er moet worden afgestapt van het ideaalbeeld dat de buurtregisseur op grote schaal burgers bij politiewerk betreft. Ze pleit voor „buurtregie met mate” waarbij buurtregisseurs werken in kleine samenwerkingsverbanden tussen een zeer beperkt aantal actieve bewoners en andere betrokkenen in de buurt.

Leiden sluit tijdelijk Minerva om veiligheid

LEIDEN. Burgemeester Henri Lenferink van Leiden heeft besloten om het pand dat gebruikt wordt door studentenvereniging Minerva vanaf vandaag twee weken te sluiten. Deze periode dient het bestuur van Minerva te gebruiken om een veiligheidsplan op te stellen en om de brandveiligheid van het pand in orde te maken. Deze maatregel is het gevolg van het uitbreken van een brand in de nacht van 15 september. Een groep leden stak vuurwerk in het pand af, waardoor meubels en gordijnen in brand vlogen. Onder de vijfhonderd aanwezigen brak paniek uit. Politie en brandweer ontruimden vervolgens het pand. Lenferink noemt de handelwijze van de studenten „volstrekt onverantwoord”. (NRC)

Talen blijven apart op Leidse universiteit

LEIDEN. De Leidse universiteit blijft de opleidingen Frans, Duits en Italiaans aanbieden als zelfstandige studies. Eerder dit jaar werd bekend dat de faculteit Geesteswetenschappen van plan was de studies samen te voegen in een brede bacheloropleiding: taal, cultuur en media. Daarover ontstond veel commotie. Betrokkenen vreesden voor achteruitgang van het niveau van de afgestudeerden. Decaan Wim van den Doel zegt in het Leidse universiteitsblad *Mare* dat de staven van de diverse opleidingen in de toekomst wel beter moeten samenwerken. „We willen de mogelijkheid verkennen om docenten uit te wisselen, of colleges samen te stellen die geschikt zijn voor meerdere studies.” Er vallen geen gedwongen oplossingen, aldus de decaan. (NRC)

Medeverdachte van Badr Hari weer in cel

AMSTERDAM. Een medeverdachte van vechtsporter Badr Hari die begin deze maand op vrije voeten kwam, moet weer worden opgesloten. Dat heeft het gerechtshof in Amsterdam gisteren besloten. De 34-jarige Ferhat Y. uit Eindhoven zou net als Hari ondernemer Koen Everink tijdens een dancefeest hebben mishandeld. Begin deze maand besloot de rechtbank dat Y. de behandeling van zijn zaak buiten de cel mocht afwachten. Op basis van onder meer afgeluisterde telefoongesprekken vindt het hof dat er echter voldoende redenen is de man langer vast te zetten. Y. mag nu nog dertig dagen worden vastgehouden. Hari zit sinds eind juli in de cel. Hij heeft een gedeeltelijke bekentenis afgelegd. (Novum)

Vergeten graven SS'ers bij kamp Westerbork

WESTERBORK. In de buurt van het kamp Westerbork zijn bij bodemonderzoek enkele graven ontdekt van vermoedelijk NSB'ers en SS'ers. Dat maakte Herinneringscentrum Kamp Westerbork vandaag bekend. De resten werden gevonden op een begraafplaats in het bos die vorige week is ontdekt. Het was al jaren bekend dat er een begraafplaats moest zijn, maar de exacte locatie was onbekend. De NSB'ers en Nederlandse SS'ers werden na de oorlog in het kamp vastgezet en tussen 1945 en 1947 anoniem in het bos begraven. Ze worden na identificatie elders begraven. (NRC)

Verdachte van branden boerderijen weer vast

ASSEN. De 39-jarige verdachte van een aantal boerderijbranden in Drenthe is opnieuw opgepakt, op verdenking van betrokkenheid bij een brand in een rietgedekte vakantiewoning in Hooghalen, vorige maand. Dat bevestigde justitie in Assen vanochtend. De vrouw zat in mei al korte tijd vast in verband met een reeks onopgeloste branden in Aa en Hunze, Tynaarlo en Midden-Drenthe. Voor brandstichtingen in Flevoland en Drenthe werd ze tweemaal eerder veroordeeld, tot gevangenisstraf en tbs. De vrouw krijgt nog steeds begeleiding van hulpverleners. (NRC)

Omgekeerde ontwikkelingshulp: een Afrikaanse consultant in Utrecht

Na vrede in Kenia rust in Ondiep

Ook Nederland krijgt ontwikkelingshulp. Zo leren jongerenwerkers in Utrecht van Ambrose Ongwen, die geweld in Oost-Afrika terugdrong.

Door HILLE TAKKEN

UTRECHT. „Ze noemen mij *Mister Nobody*”, zegt Ambrose Ongwen tegen een groep voetballende jongeren in de Utrechtse wijk Ondiep. „Ik kreeg die naam van jonge Keniaanse krijgers toen ik hun vertelde: ‘Niemand zal het roven van vee stoppen. Niemand zal jullie vrede brengen. Jullie zullen het zelf moeten doen.’” Ongwen, een grote Keniaan van een jaar of zestig, wist het dodelijke geweld in het onrustige grensgebied van zijn land met Oeganda en Zuid-Soedan in te dammen. Hij overtuigde de veehouders die er met geweld elkaars koeien roofden, hun wapens neer te leggen. Hij liet de strijders voetballen in plaats van vechten, zodat ze evengoed als held thuiskwamen. Door dat succes geniet hij nu zelf een soort heldenstatus.

Deze week is de consultant in conflictmanagement, zoals hij zichzelf omschrijft, in Utrecht om te praten met jongerenwerkers. Zijn bezoek kan beschouwd worden als een soort omgekeerde ontwikkelingshulp.

Ongwen, die toen hij jong was missionaris wilde worden, spreekt vol zelfvertrouwen over de rol die hij in Nederland denkt te kunnen spelen. „Ontwikkelingshulp is niet alleen een stroom geld. Het gaat ook om kennis en ervaring, en ja, wat dat betreft kan ik zeker iets bijdragen. Mijn suggestie zou bijvoorbeeld zijn om positiever te kijken naar lastige jongeren. Stigmatiser je ze als criminelen, dan gaat dat tegenwerken. Kijk liever naar wat ze wel kunnen.”

Carin Boersma, woordvoerder van de organisatie die het bezoek van Ongwen mogelijk heeft gemaakt,

‘Ook jongeren in achterstandswijken worden crimineel omdat het ze een heldenstatus geeft’

formuleert het zo: „Maatschappelijke vraagstukken in Nederland doen soms denken aan die in ontwikkelingslanden. Ook jongeren in achterstandswijken hier worden verleid tot criminele activiteiten omdat ze daarmee een heldenstatus verwerven.” Boersma denkt bovendien dat Nederland kan leren van landen waar, door een afwezigheid of falende overheid, veel meer creatieve oplossingen uit de maatschappij zelf moeten komen. „Dat is des te interessanter nu Nederland te maken heeft met een

terugtrekkende overheid”, zegt zij.

De Utrechtse jongerenwerkers die naar Ongwen zijn komen luisteren, vuren gretig vragen af. Hebben Keniaanse krijgers te maken met verschillende religies? („Nee, en ze spreken ook dezelfde taal.”) Was het hun keuze om geen overheid bij het oplossen van de problemen te betrekken? („Nee, er was geen functionerende overheid.”) En verder: drinken Keniaanse krijgers ook alcohol? („Nee, er is geen bar te vinden in hun regio. Ze kunnen het wel zelf brouwen, maar dat is te lastig omdat ze rondtrekken.”) Maar ze kauwen wel qat, toch?

zoeken voor wat ze kunnen en bevestiging van wie ze zijn.”

Na hun gesprek wandelen Ongwen en de jongerenwerkers door de buurt. Eerst langs een nieuwe hangplek met een dak en stalen stoeltjes – volgens de toelichting van een jongerenwerker ‘hufterproof’. Vervolgens loopt het gezelschap langs een speeltuin waar het zo goed gaat dat de gemeente onlangs het cameratoezicht heeft opgeschort, langs een ‘zwarte school’, en het Cruyff Court. Daar voetballen ze een potje met een paar enthousiaste jongens en vertelt Ambrose Ongwen ook hun over zijn achtergrond en ideeën.

De Marokkaans-Nederlandse jongerenwerker Soufian Lamdaghi (30) ziet weinig in het idee van omgekeerde ontwikkelingshulp. „De verschillen tussen Nederland en Kenia zijn wel erg groot, en volgens mij zijn wij veel verder met talentontwikkeling.”

Zijn Turks-Nederlandse collega Emin Yilmaz (42) is wel onder de indruk van het werken met schaarse middelen. „Zij werken veel breder, ook aan alternatieve inkomstenbronnen voor jongeren. Vergeleken daarmee zijn wij verwend. Wij kijken voor ieder probleem naar de overheid en doen niets aan maatschappijopbouw. Zolang we lastige jongeren van de straat houden, doen we het hier al goed genoeg.”

De Keniaan Ambrose Ongwen helpt Nederlandse opbouwwerkers. In Kenia liet hij strijders voetballen in plaats van vechten. Foto Evelynne Jacq